

[Lilli Gyldenkilde]

blikket, er der virkelig mange, der er nervøse for at miste deres arbejde og for ikke at kunne komme i arbejde igen, hvis de stiller for store krav til arbejdsgiverne, og derfor tør de dårligt nok kræve betaling for første og anden ledighedsdag.

Den eneste måde, vi kan komme uden om problemet på, er efter min mening ved at lave en ren ordning, hvor man siger: Der skal ikke være noget direkte mellemværende mellem arbejdsgiver og lønmodtager, man skal have sine dagpenge fra a-kassen, som man plejer, og så må arbejdsgiverne indbetale beløbet for de 2 dage til a-kasserne. Det er den eneste anstændige måde, vi kan gøre det på, hvis vi vil rette op på nogle af de grundlæggende fejl.

Og så må vi se på sagen igen i 1994, for nu bliver lovforslaget jo vedtaget, uanset hvor meget larm jeg laver – det ved jeg jo godt – men vi agter altså stadig at stemme imod det.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg synes, denne debat mest af alt bærer præg af, at der er nogle, der har en forfærdelig dårlig samvittighed, og det kan være både Socialdemokratiet og regeringen, fordi de ikke har fået det rigtige forslag op at stå.

Jeg husker, at vi for et års tid siden behandlede en lov, som faktisk er identisk med den lov, vi behandler her, og i realiteten er der jo kun tale om, vi i dag skal forlænge den midlertidige lov, vi lavede for et års tid siden. Dengang forstod jeg, at nu fik man en arbejdsperiode, og så ville man fremsætte det helt rigtige lovforslag her i Folketinget. Men så kommer man kun med et forslag til at forlænge denne pjtatordning.

Essensen i denne sag er, at der er ingen, der kan lide den forsikringsordning, der lægges op til. Og hvis det er tilfældet, at hverken arbejdsgiverne eller Socialdemokratiet eller regeringen eller nogen anden kan lide en sådan forsikringsordning, så erkend det dog og lav et lovforslag, der kan løse dette problem én gang for alle!

Og jeg kan kun sige om Venstres optræden i dag, at den overrasker mig overhovedet ikke, for vi ser tit, at partiet Venstre kører sit eget sololøb, både i regeringen og i Folketinget. Jeg ved ikke, om det er af populistiske grunde – det er det måske, men det må partiet jo selv

finde ud af, jeg har i hvert fald den opfattelse, at det er derfor, man gør det. Men jeg vil henstille til regeringen om at tage sig sammen og lave et ordentligt lovforslag, så vi ikke skal høre mere om de problemer. De skal løses, det er vi også enige i, det gælder bare om at finde den rigtige måde at løse dem på. Så læg dog op til noget, som man kan blive enig om, i stedet for alt det pjat med nye love, der simpelt hen bare forlænger de eksisterende regler!

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Nu er det jo ingen pjtatordning, når 87 pct. af de lønmodtagere, som skulle have g-dage, ikke får dem. Og for os er det væsentligt at få gjort klart, som det også fremgår af aftalen, at det drejer sig om at fastslå denne retssikkerhed.

Fru Lilli Gyldenkilde sagde nej til at lave en bureaukratisk ordning. Vi er heller ikke vilde med at lave noget, der er for bureaukratisk, men det, der skal laves, skal laves på et reelt grundlag. Og vi mener ikke, vi har det reelle grundlag lige nu, og derfor har vi bedt om den ærlige lønseddell, og som det også fremgår af forslaget, er det jo faktisk netop det, der gør, at vi kan forlænge overgangsordningen.

Det er helt rigtigt, som det blev sagt af hr. Poul Nødgaard, at ifølge aftalen skulle forslagene være klar inden den 1. januar 1993, og det var vi også enige om, da vi behandlede sagen sidste gang. Men jeg må sige, at da vi så de undersøgelser, der var blevet foretaget, var jeg ikke i stand til – og jeg tror heller ikke, at nogen andre var i stand til det – at sige: Hvor er de 87 pct. manglende g-dage blevet af?

Derfor mener jeg helt klart, at det, vi har behov for nu, er at sige tingene så klart, som vi har gjort i tillægsbetænkningen. Jeg håber også, at fru Lilli Gyldenkilde vil stemme for dette betænkningssbidrag, for så er vi mange flere til at markere, at vi ønsker at fastholde arbejdsministeren i bestræbelserne på at skabe den sikring for fremtiden.

Jeg vil også godt sige, at Venstres opførsel undrer mig overhovedet ikke, for jeg har oplevet mange gange, at Venstre har prøvet at komme i opposition til sin egen regering. Men jeg vil godt understrege, at vi forhandlede ikke med Venstre, vi forhandlede med regeringen om løsningen af problemerne, og det er også den måde, det skal klares på, mener jeg.